

Χάλους, και ἐγὼ ἔτρωγα ἐδῶ μαζί σας!

— Μία γυναῖκα πρέπει νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔμπορεῖ. Ἐλπίζω ἡ Σοφία νὰ ἔχη πάντοτε αὐτὸ ὑπ' ὄψιν.

Αὐτὴ, φαίνεται, ἦτο ἡ ἀνόητος φιλοσοφία τῆς Λαύρας.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Κάποιος ἐπιστήμων εἶπεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀλλάζει ἐντελῶς κάθε ἑπτὰ ἔτη. Ἰπότε, λέγει, ἀπὸ ὅ,τι ἦτο τὸ σῶμα μας πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν, δὲν ὑπάρχει σήμερον. Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀλλάζει τὸ παραδεχόμεθα, ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὸν ἐπιστήμονα ὁ ὁποῖος ὠρίσε τὴν περίοδον τῆς ἀλλαγῆς εἰς ἑπτὰ ἔτη. (1) Ἰωάννης Ἰ'αβάν παραδείγματος χάριν ἐπὶ 17 ἔτη ἦτο ὁ αὐτὸς ὅπως τὸν γνωρίζομεν. Ἀλλὰ εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν τὸν εὐρίσκομεν ὅλως διόλου διαφορετικὸν Ἰωάννην Ἰ'αβάν. Τὸν εὐρίσκομεν καθήμενον εἰς τὸ ἀχανὲς καὶ ἀπαστράπτου γραφεῖον τοῦ ὡς πρόεδρον τῆς Διεθνούς Κινητικῆς Ἰ'ταιρείας, εἰς τὴν μεγαλοῦπολιν τοῦ Σικάγου. Ὅτε αὐτὸς δὲν ἐνθυμεῖται πλέον τὸν Ἰωάννην Ἰ'αβάν, δηλαδὴ τὸν πρὸ ἐνὸς ἔτους ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἔφερον αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ἀμφιβάλλει ἂν ὑπῆρξε ποτὲ ἡ οἰκογενειακὴ ἐκείνη ἐστία εἰς τὴν ὁποίαν συνητήσαμεν αὐτόν, τὴν Λαύραν, τὴν Σοφίαν καὶ τὸν Χάλουν. Ἡ μοῖρα ἐκλώσεν αὐτὸ τὸ θαῦμα.

Ἀβρός, καταευχαριστημένος, ὑπερήφανος, καλοενδυμένος κυλιόμενος εἰς τὴν λιακάδα τῆς δόξης του, γαυ-

ριῶν διὰ τὴν ἱκανότητα τὴν ὁποίαν ἀπέδειξεν ὡς κατακτητῆς τῆς τύχης, ὁ Ἰωάννης Ἰ'αβάν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ὡς ἀνώτατος ἄρχων τῆς Διεθνούς Κινητικῆς Ἰ'ταιρείας, ἐσταμάτησεν ὀλίγα λεπτὰ καὶ στηριχθεὶς εἰς τὰ νῶτα τῆς καρέκλας του, παρεδόθη εἰς ἀνθηροῦς καὶ θάλλοντας ρεμβασμούς.

Ἦσαν ὅλα νέα περὶ αὐτόν καὶ τὸ σύστημα τῆς ὑπηρεσίας ἀκόμη ἀδοκίμαστον. Δὲν ἀξίζει νὰ ἔχη κανεὶς ἐξουσίαν καὶ νὰ μὴ τὴν μεταχειρίζεται. Ἐλάκτισεν ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἐμπόδια. Κάτι ὅμως πρέπει νὰ ἐξακολουθῆ νὰ κάμῃ. Μὴ εὐρίσκων τίποτε ἐνώπιόν του, ἐνησχολήθη εἰς τὸ περίπλοκον σύστημα τῶν ἠλεκτρικῶν κομβίων ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶχεν ἐπικοινωνίαν μὲ ἓν ἀπὸ τὰ ποικίλα τμήματα τῆς ἀχανοῦς ὑπηρεσίας του. Γι'αὐτῶς δὲν ἀντελήφθη ὅτι τὸν εἶχαν ἐκεῖ ὡς ξυλίνην κεφαλὴν μὲ πολὺ ὀλίγα καθήκοντα ἄλλα ἀπὸ τὸ νὰ λαμβάνη ἐπιβλητικὴν στάσιν. Γι'αὐτῶς ἠγνόει ὅτι ἄλλοι τετραπέρατοι νόες γυμνασμένοι εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἐργασιῶν τοῦ διέγραψαν ἐπακριβῶς τὰ ἐπίσημα καθήκοντά του περιορίσαντες αὐτὰ εἰς ὀλίγιστα καὶ ἀπλούστατα καὶ καλῶς περυραγμένα. Ἡ ἐνώπιόν του σειρά τῶν ἠλεκτρικῶν κομβίων τοῦ ἦτο ἀκόμη χωρὶς νόημα διότι δὲν εἶχε ποτὲ λάβει πείραν τοιούτων πραγμάτων, ὥστε ἠγνόει τὴν ἰδιαιτέραν λειτουργίαν ἑκάστου ἀπὸ τὰ κομβία αὐτὰ τῶν ὁποίων τὰ μαργαριτάρικα πρῶσωπα τὸν ἀντεμετώπιζον. Ἀπεράσισε νὰ τὰ δοκιμάσῃ κατὰ σειράν ἕνα ἕνα, καὶ ὅ,τι ἄς βγῆ. Ἐπίεσε τὸ ἀπώτερον

αὐτοῦ ἐκ τῆς σειρᾶς δεξιόθεν τὸ ὁποῖον ἔτυχε νὰ εἶνε τοῦ τμήματος τῆς ἰδιαιτέρας του στενογραφικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ θύρα ἤνοιξε σιγηλῶς. Ὁ Ἰ'αβάν ἀναβλέψας εἶδεν ἰσταμένην ἐνώπιον αὐτοῦ μίαν νεαρὰν γυναῖκα τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε ποτὲ ἰδεῖ ἄλλοτε. Ἡμικειρόμενος εἶπε.

— Μὲ συγχωρεῖτε. Δὲν ἀντελήφθην τὴν παρουσίαν σας. Πῶς εἰσήλθον— εἶνε τίποτε τὸ ὁποῖον ἤμπορῶ νὰ κάμω διὰ σᾶς;

— Εἶμαι ἡ στενογράφος εἰς τὸ ἰδιαιτέρον τμήμα σας κύριε Ἰ'αβάν, μέχρις οὗ συμπληρώσετε τὸ προσωπικόν σας κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας, ἀπήντησεν ἡ νεαρὰ γυνή.

Ἡ φωνὴ τῆς ἦτο μαλακὴ ἰσοσταθμισμένη καὶ ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητά της. Ἡ προφορὰ τῆς ἦτο ἐντελεστάτη. Τὸ λάθος τοῦ Ἰ'αβάν δὲν τὴν ἔφερε ποσῶς εἰς σύγχυσιν, ἄλλως τε εἶχε τὸ τάκτ καὶ τὸν αὐτοπεριορισμὸν νὰ μὴ τὸ προσέξῃ. Ἰστατο ἄνετος μὲ τὸ σημειωματάριον ἀνὰ χεῖρας, χωρὶς τὸ ἐλάχιστον νευρικὸν κίνημα, εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε πρέπει τις ἀμέσως νὰ τὴν ταξινομήσῃ ὡς ἰσόρροπον καὶ ἀρμονικὸν ἀνθρώπινον ὄν. Ἡ ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀποφανθῇ περὶ αὐτῆς ὅτι ἦτο ὠραιότατον ἀνθρώπινον πλάσμα. Ἦτο σχεδὸν ὑψηλὴ, ἐντελῶς εὐσωμος νέα καὶ πλήρης γυναικείας χάριτος, ὅσον ἀφορᾷ ὅλας τὰς καμπύλας τοῦ σώματός της. Αἱ χεῖρες της, οἱ πόδες της, οἱ βραχίονές της, ὅλα ἦσαν εὐγραμμά. Ἡ κόμη της, διασκευασμένη ὑψηλὰ κατὰ τὸν ἀρχαῖον Ἰλληνικὸν τρόπον καὶ πλαισιουμένη διὰ χρυσοῦς ταινίας, προσέδιδεν εἰς τὸ ἦθος της

τόνον ὅλως διακρινόμενον ἀπὸ τὰς κοινὰς φυσιογνωμίας.

Τὸ καστανόχρουν ἢ ἴσως ὑπόξανθον καὶ ἀπαλὸν τῆς κόμης ἐπηύξανε τὴν γοητείαν, τὸ ὠοειδὲς τοῦ μετώπου της καὶ τοῦ πώγωνος, ἡ καμπύλη τῆς παρεῖας της, οἱ μεγάλοι καὶ μόλις ὀλίγον κυανοὶ ὀφθαλμοὶ της, τὸ εὐθυτενὲς τῶν ὀφρύων της, καὶ τὸ λεπτοφυὲς τῆς ρινός της, συνεπλήρουν παρουσιαστικὸν γυναικός, ἀριστοκρατικόν, ἐρεκτικόν καὶ ἀξιοπρεπές.

Ἡ Βιργινία Δελαβάρη προσωπικὴ στενογράφος τοῦ Ἰ'αβάν, ἦτο θυγάτηρ ἐνὸς ἀρτοποιοῦ ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ. Κατώρθωσεν ὁμῶς, τίς οἶδε διὰ ποίων μόχθων καὶ στερήσεων, νὰ ἀποκτήσῃ ἀνατροφὴν. Πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν ἦτο ὅλως διόλου διάφορος Βιργινία Δελαβάρη, ἀπὸ τὴν Βιργινίαν Δελαβάρη ὅπως τὴν εὐρίσκομεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἰ'αβάν. Ὁ κόσμος τρέχει, τὰ πράγματα ῥέουν, αἱ περιστάσεις ἀλλάζουν. Ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀμερικανίδας νεάνιδας τρέχει ὁ κόσμος ἀκατασχέτως.

— Εἶμαι ἡ στενογράφος εἰς τὸ ἰδιαιτέρον τμήμα σας, κύριε Ἰ'αβάν μέχρις οὗ συμπληρώσετε τὸ προσωπικόν σας κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας ὡμίλησε πολὺ ἤσυχα. Ὁ Ἰ'αβάν ταχέως συνῆλθε.

— Ἀ, ναί, αὐτὸ ἤθελα νὰ πῶ, ἐξηκολούθησε λέγων, νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ σωφὲρ νὰ ἔχη τὸ αὐτοκίνητον ἕτοιμον. Τοῦ λέτε, παρακαλῶ, νὰ τὸ ἔχη εἰς τὴν θύραν, ἐντὸς δεκαπέντε λεπτῶν. Κατόπιν ἐλάτε ὀπίσω. Ἴνα δύο γράμματα θὰ γράψετε.

Μετ' ὀλίγας στιγμᾶς ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐκάθητο παρὰ μικρὸν τραπέζιον πλη-

σίον τοῦ ἄκρου τοῦ γραφείου. Ἴντε-
λῶς ἀθορύβητος ἀνέμενε τὰς διατα-
γὰς του.

— Λάβετε τὸν κόπον νὰ μοῦ ᾄση-
τε αὐτὴν τὴν ἑφημερίδα, μίς —

— Μίς Δελαβάρη.

— Ναί, Μίς Δελαβάρη, παρακαλῶ.

Ἐρριψε βλέμμα εἰς τὴν στήλην
τῶν χρηματιστικῶν εἰδήσεων.

— Πάρετε, εἶπεν, στρεφόμενος πρὸς
τὴν νεάνισσα καὶ τῆς ἔδωκε δύο σχέδια
ἐπιστολῆς «Ἰσάνδλερ καὶ Βράουν, με-
σίτας, Χρηματιστήριον. Κύριοι, Πω-
λήσατέ μου δύο διακοσίας καουτσούκ
πρὸς τρία σαράντα. Ἰμέτερος»

«Κίττερ, Μώλτρυ καὶ Σα, Βαϊκερ-
σφῆλδ, Καλιφορνίαν. Κύριοι, Ἐξα-
σφαλίσσατε ὅσα χρεώγραφα Γουατεμά-
λας ἠμπορεῖτε πρὸς ὀκτῶ σέντς καὶ
τραβήξατε ἐπάνω μου, ἐὰν ἔχετε ἀνάγ-
κην χρημάτων. Ἰμέτερος»

Ὀλίγων λεπτομερειῶν ὁ Ἰ'αβάν ἦτο
ἐνήμερος καὶ αὐτὰ μόνον ἠμποροῦσε νὰ
σκεφθῆ. Ἡ διαρρύθμισις τῆς ὑπηρεσίας
ἦτο τοιαύτη ὥστε ἦτο πανταχόθεν πε-
ριρραγμένος ὅσον ἀγορᾶ χρηματιστι-
κὰς ἐπιχειρήσεις. Ἄλλ' εἶχε ἐλπίδα
ὅτι ἡ στενογράφος του θὰ τοῦ ἐχρη-
σίμειε πολὺ. Ἰντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων
λεπτῶν, ἡ ἐλπίς του ἔγεινε πεποίθησις,
διότι πρὶν φορέσει τὸ ἐπανωρῆρι του
διὰ νὰ ἐξέλθῃ, ἡ Βιργινία εἰσῆλθε ἡρέ-
μα καὶ ἔθεσε ἐπὶ τοῦ γραφείου του τὰς
ἐπιστολὰς ἐντελέστατα γραμμένας.

«Κυρίουσ Ἰσάνδλερ καὶ Βράουν
123 Μέγαρον Χρηματιστηρίου, Σικά-
γον. Κύριοι, Σᾶς παρακαλῶ νὰ πωλή-
σατε διὰ λογαριασμόν μου διακοσίας
(200) μετοχὰς τῆς Ἰταιρείας Ἰράι-
αγκλ Καουτσούκ πρὸς τριακόσια τεσ-

σαράκοντα δολλάρια (340), ἢ κατὰ
τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς, καὶ θέλετε μὲ
ὑποχρεώσαι. Ὅλωσ ὑμέτερος.»

Κυρίουσ Κίττερ, Μώλτρυ καὶ Σαν,
Βαϊκερσφῶλδ, Καλιφορνίας. Κύριοι,
Σᾶς Παρακαλῶ νὰ ἀγοράσατε διὰ λο-
γαριασμόν μου ὅσας δυνηθῆτε νὰ εὔρε-
τε μετοχὰς τῆς Ἰταιρείας τῶν ἐλαίων
Γουατεμάλας πρὸς ὀκτῶ σέντς
(8 σ). Δύνασθε ἂν εὐαρεστῆσθε νὰ τρα-
βᾶτε ἐπ' ἐμοῦ καθ' ὅσον λαμβάνετε
ἀνάγκην χρημάτων. Ἀφῆσατε δύο
πόντους περιθώριον. «Ὅλωσ ὑμέτε-
ρος.»

— Πολὺ καλὰ, εἶπεν ὁ Ἰ'αβάν.
Λεπτὸς ἰδρῶς ἐπεφάνη εἰς τὸ μέτω-
πόν του. Ἡ νεάνις σιωπηλῶς ἐξηρα-
νίσθη.

— Δύο πόντους ! εἶπε καθ' ἑαυτὸν
ὁ Ἰ'αβάν, «θαυμάσια».

Ὁ Ἰ'αβάν ἦτο ὑπερβέβαιος διὰ με-
ρικὰ πράγματα. Πρῶτον ὅτι ἐμελλε
νὰ κάμῃ ἐξῆντα ὀκτῶ χιλιάδας δολλά-
ρια ἀπὸ τὰς μετοχὰς τοῦ καουτσούκ,
τὰς ὁποίας τοῦ ἐδώρησαν ὁ Στάνδλεϋ
καὶ ὁ Ἄκερμαν. Δεύτερον ὅτι ἐμελλε
κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ κάμῃ
200.000 δολλάρια ἀπὸ τὰ ἔλαια τῆς
Γουατεμάλας. Τρίτον ὅτι ἡ στενογρά-
φος του εἶχε μυαλό καὶ ὅτι δὲν ἦτο
φόβος νὰ τὸν παρασύρῃ εἰς καμμίαν
ἐκτροχίασιν σχέσεων.

Ἰοιουτρόπως τελειώσας τοὺς μόχ-
θους τῆς πρώτης του ἡμέρας ὁ Ἰ'αβάν
ἐφόρεσε τὸ βαρύτιμον ἐπανωρῆρι του
καὶ τὸν ἀστράπτοντα ὑψηλὸν πῖλον
του καὶ ἐξῆλθε πλήρης μεγαλοπρεπείας.

— Ἰῆς τὴν λέσχην τῶν φιλελευθέ-
ρων, ἐγρύλλιξε πρὸς τὸν σωφῆρ.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰ'αβάν ἦτο

ὅτι διὰ νὰ ἐπιβάλλεσαι εἰς τὸν κόσμον πρέπει νὰ εἶσαι σκαιὸς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας σου. Ἴντος ὀλίγων στιγμῶν εἰσῆρχετο εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας τῆς λέσχης ὀλίγον ἐπτοημένος διότι πρώτην φοράν τὰς ἐβλεπε, καὶ προστούταις δὲν ἐγνώριζε κανένα σχεδόν. Ἴνας παχὺς ἐξ ἑνὸς κύκλου τὸν ἀνεγνώρισε καὶ ἐσηκώθη νὰ τὸν χαιρετίσῃ. Ἐγείναν παρουσιάσεις. Ὁ Ρ'αβάν ἐγνώρισθη μὲ τρανοὺς πλουτοκράτας.

— Τί θὰ πάρετε;

— Ἴνα ῥόσειγκτον νὰ μοῦ φέρῃς ἀλλὰ νὰ μὴν ἔχη πολὺ πορτοκαλόφλουδα μέσα, εἶπε μὲ ἀξιοπρεπέστατον ὕφος. Ἰξηκολούθησε δὲ ὁμιλῶν περὶ ποτῶν οἰνοπνευμάτων καὶ πορτοκαλόφλουδας. Οἱ ἀκροαταὶ τοῦ τὸν ἤκουον μετὰ σεβασμοῦ. Καὶ ὅμως ὁ Ρ'αβάν μέχρι τότε δὲν εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ πίνῃ οἰνοπνευματώδη ποτά.

Οἱ ὁμιληταὶ τοῦ ἐντούτοις ἠσθάνθησαν ὅτι προσετέθη εἰς τὸν σεπτὸν κύκλον των, ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, συνειθισμένος εἰς ἀκριβὰ πράγματα καὶ γυμνασμένος νὰ ὁμιλῇ καθὼς πρέπει. Ἴσως καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἦτο ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Διεθνούς Κινητικῆς Ἰσταιρείας ἢ ὁποῖα ἐφημίζετο ὡς ἀντιπροσωπεύουσα πολλὰ ἑκατομύρια νὰ ἔφερε πρόσθετον σέβας εἰς τὴν στάσιν μερικῶν ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπεριεστοίχιζον εἰς τὴν λέσχην τῶν φιλελευθέρων. Ὁ ἓνας τοῦ προσέφερε σιγαρέτα ἀπὸ χρυσοῦν σιγαρετοθήκην, ὁ ἄλλος τὰ ἀκριβώτερα σιγάρα τὰ ὁποῖα εὐρίσκοντο εἰς τὰς Ἰνωμένους Πολιτείας.

— Ἰλέγα, ἐδῶ τοῦ Μάσωνος, ὅταν

εἰσῆρχεσο, Ρ'αβάν, εἶπεν ὁ παχὺς ὁ ὁποῖος ἐσηκώθη νὰ τὸν χαιρετίσῃ, ὅτι ἐπὶ τέλους φαίνεται αὐτὸς ὁ σαλτιμπάγκος ὁ Ρ'οῦσβελτ, ἔπεσε γιὰ νὰ μὴ σηκωθῇ πλέον. Πάντοτε τὸ ἔλεγα ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα του γρήγορα. Νὰ τὸ καλοσκερῆθῃ κανεὶς, ἦτο τρομερὸς κίνδυνος διὰ τὸ μέλλον τοῦ Τόπου.

— Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἦτο φοβερὸς δημοκόπος, προσέθεσε ἓνας ἐκ τῶν παρακαθημένων.

— Ἰγὼ πιστεύω, εἶπεν ὁ Ρ'αβάν, ὅτι δὲν ἔχει τὴν παραμικρὰ ἐλπίδα ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐκλογάς.

— Βεβαίως δὲν ἔχει, ἐπένευσεν ὁ παχὺς. Ὁ λαὸς τὸν ἀπεκήρυξε τὸν ἑκατάλαβεν ὅτι δὲν ἀξίζει. Ὅλοι αἱ ἐργατικαὶ ταραχαὶ εἰς τὸν τόπον μας ἦσαν ἔργον του, ἢ τοῦλάχιστον ἔργον αὐτοῦ καὶ τῶν διεφθαρμένων ἐφημεριδογράφων οἱ ὁποῖοι φλυαροῦν περὶ προσδευτικῶν κόμματος καὶ κάτι τέτοια. Τί προσδευτικότης εἶνε αὐτή; Δὲν βλέπετε, κύριοι, πῶς μετεβλήθησαν τὰ ἦθη τῆς Βουλῆς μας τελευταίως. Τὸ Βουλῆς «μας» τὸ εἶπε μὲ ὠραιότατον ὕφος ἰδιοκτῆτου.

— Τὸ βέβαιον, εἶνε ὅτι ὑπάρχει μεγάλη δυσἀρέσκεια εἰς τὰς ομάδας τοῦ λαοῦ, εἶπεν ἓνας ἐκ τοῦ κύκλου.

— Ὁ λαὸς πάντα δυσἀρεστημένος εἶνε, ἀνεφώνησεν ὁ παχὺς. Ἄς λένε ἂν δὲν βαρύνονται. Λόγους πραγματικῆς δυσἀρεσκείας δὲν ἔχουν. Τὰ λόγια εἶνε φτηνά. Ἄς μιλοῦν.

— Τὸ χρῆμα μιλεῖ καλῆτερα, εἶπεν ὁ Ρ'αβάν μὲ αἰνιγματώδες ὕφος, καὶ νεύων τὴν κεφαλὴν του. Ὅλοι αἱ ἄλλοι κατανυκτικώτατα ἐπεδοκίμασαν τὴν λίαν πρωτότυπον ταύτην παράτησιν.

— ἼΙ πρόοδος καὶ εὐημερία τοῦ Τόπου, ἐξηκολούθησεν ὁ παχὺς δὲν ἔχει τίποτε νὰ κάμῃ μὲ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ κύρ Τέδδου Ρ'οὔζβελτ.

— Δὲν ἔχω ἀμυβολίαν, εἶπεν ὁ Ρ'αβάν, ὅτι ὁ κ. Ρ'οὔζβελτ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ἀναστάτῳσιν τῶν ἐργατῶν μὲ τὰ κηρύγματατά του. Ἴἴχω διαθέσει ὅλους τοὺς λόγους του. Αἰωνίως μᾶς ἀραδιάζει τὰς κωρὰς ἐκείνας δοξασίας περὶ ἰσότητος. Ἴἴνε τῇ ἀληθείᾳ ἐγκληματικώτατον πρᾶγμα νὰ ὁμιλῇ δημόσιος ἀνὴρ τοιοῦτοτρόπως εἰς τὰς κᾶτω τάξεις τῆς σήμερον. Ἴἴνε σκληρὸν διότι τὰς κάμνει δυστυχεστέρας παρ' ὅ,τι εἶνε. Ἴἴνε ἀμαρτία νὰ πλανᾷ τοὺς ἐργάτας λέγων εἰς αὐτοὺς ὅτι θὰ ἐπιτύχουν πράγματα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε θὰ ἴμπορέσουν νὰ ἐπιτύχουν. Σὰς λέγω ἓνα πρᾶγμα, κύριοι, ὑποπεύομαι ὅτι ἐνδομύχως ὁ Ρ'οὔζβελτ εἶνε σοσιαλιστής. Ὅπωςδᾶποτε εἶνε πέτρα σκανδάλου διὰ τὴν πρόοδον τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας. Οἱ ἐργάται τοῦ ἐργοστασίου μας—

— Ὅρθότατα διέκοψεν ὁ πρῶτος ὁμιλήσας. Πολὺ ὀρθά. Αὐταὶ αἱ φλυαρίαι περὶ ἐργατῶν θὰ φέρουν τὸν ὄλεθρον τοῦ Τόπου. Ἴἴθελα νὰ μοῦ ἔλεγε κανένας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς σοσιαλιστὰς τί θὰ ἐγίνοντο ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε μέλη Ἰπαγγελματικῶν Ἰνώσεων, ἐὰν ἡμεῖς ἐκλείομεν τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ γραφεῖα; Ποῦ θὰ εὔρισκον μέρος διὰ νὰ ἐργασθοῦν ἂν ἡμεῖς δὲν τοὺς ἐδίδαμεν; Καὶ μολαταῦτα δαγκάνουν τὸ χέρι τὸ ὁποῖον τοὺς τρέφει.

— Κάποτε συλλογίζομαι ὅτι ἐπῆγε χαμένη ὅλη ἡ νομοθετικὴ ἐργασία αὐτῆς τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, μελαγ-

χολικώτατα προσέθεσε ἓνας ἐκ τῆς ομάδος. Καλὰ τὸ δασμολόγιον τὸ ἔκαμεν ἡ Βουλὴ ὅπως ἠθέλαμε, ἀλλὰ πόσον καιρὸν θὰ διαρκέσῃ; Ἴἴπειτα τί ἀξίζουσιν τὰ δασμολόγια ἀφοῦ ἔχομεν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἀπεργίας αἱ ὁποῖαι κατ' οὐσίαν εἶνε ἐξεγέρσεις καὶ ἐπαναστάσεις; Οἱ ἐργάται μας δὲν θέλουν νὰ ἐργάζωνται. Αὐτὸ εἶνε τὸ δυσάρεστον. Δὲν πᾶν στὸ διάβολο μὲ τὰς μωρίας των περὶ ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων!

— Ἀκριβῶς αὐτὸ ὁποῦ λέγω καὶ ἐγὼ φίλε μου, εἶπεν ὁ Ρ'αβάν στρέφον πρὸς αὐτὸν μὲ σοβαρότητα. Αὐτὸ ἀκριβῶς λέγω πάντοτε.

Ὅλοι ἐπένευσαν τότε σοβαρῶς ἐνῶ ἐρόφον τὰ ποτά των, δευτέραν καὶ τρίτην φοράν. Ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ κάποια φυσιογνωμία ἤρχισε νὰ φαίνεται ζωηρότερα τοῦ δέοντος, κάποια γλῶσσα λαλιστέρα τοῦ κοσμίου. Ὁ παχὺς ἔχων τὴν ψυχροτέραν κεφαλὴν, ἐστράφη πρὸς τὸν Ρ'αβάν καὶ τοῦ εἶπε.

— Ἀλήθεια, Ρ'αβάν, ἀκούω παντοῦ ὅτι κάτι πολὺ σπουδαῖον εἶνε αὐτὴ ἡ Διεθνῆς Κινητικὴ Ἰταιρεία. Περὶ τίνος πρόκειται; Διαδίδεται ὅτι μέλλει νὰ ἀναστατώσῃ ὅλον τὸν ἐμπορικὸν κόσμον μὲ πρωτοφανῆ σχέδια. Παντὸς εἶδους τεράστια γράφονται εἰς τὰς ἐφημερίδας διὰ τὸν Μεσισιπῆ. Ἴἴνε πράγματι τίποτε;—ἀλλὰ ἐννοεῖται δὲν εἶνε τίποτε, ἔτσι τὰ λέγουν.

— Ὅχι ὅπως τὰ λέγετε, εἶπεν ὁ Ρ'αβάν. Ἀλλ' ὅπωςδᾶποτε ἔχομεν κάτι πολὺ ἀξιόλογον, κατὰ τὴν γνώμην μου.

— Πές το, διέκοψε ὁ μικρόσωμος ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς τραπέζης. Ἴἴχεις

κάτι πολύτιμο και τὸ κρύβεις. Λέγουν ὅτι πρόκειται περί ριζικῆς μεταμορφώσεως τοῦ ἐμπορίου.

— Ὁ Ἰ'αβάν ἐνευσε ἐπιβεβαιωτικῶς, μειδιῶν.

— Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ Στάνθλεϋ και ὁ Ἄκεριμαν ἐξασφάλισαν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος, εἶπε παραπονούμενος ὁ παχύς.

— Ὅχι δὲ; ἀπήντησεν ὁ Ἰ'αβάν μειδιάσας καὶ δείξας ὀλίγον τὰ δόντια.

— Ἐννοεῖται αὐτὰ εἶνε διαδόσεις— Ἰ'εγὼ δὲν ξέρω θετικῶς πῶς εἶνε τὰ πράγματα. Ἀλλὰ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, θὰ μᾶς πῆς και ἐμᾶς.

— Βεβαιότατα, εἶπεν ἀνέτως ὁ Ἰ'αβάν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐμεῖς δὲν ἐκφραζόμεθα πολὺ, ἐννοεῖται. Εἴμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν.

— Λοιπὸν ἀληθῆ εἶνε αὐτὰ ὅπου ἔλεγαν αἱ ἐφημερίδες;

— Ἐπ' αὐτῆς τῆς ιδέας ἐργαζόμεθα, ὡμολόγησε ὁ Ἰ'αβάν ἐξακολουθῶν νὰ μειδιᾷ.

Ἐρρίθθησαν εἰς τὰς καρέκλας των ἐκρηγνύμενοι συγχρόνως εἰς γέλωτας.

— Εἶσαι θαυμάσιος, Ἰ'αβάν, εἶπεν ὁ παχύς παρατηρῶν αὐτὸν ἐν ἐκστάσει. Ἄν εἶνε ἀληθὲς αὐτό ὅπου ἐδιάβασα ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἐργοστοσιάρχαι θὰ χάσωμεν τὰς ἐργασίας μας. Θὰ ἀναγκασθοῦμεν κυριολεκτικῶς νὰ λαμβάνωμεν ἀπὸ τὰ χέρια σου τὸν ἠλεκτρισμὸν μας, ἀν' ἀληθείᾳ αὐτό ὅπου ἐδιάβασα.

— Ἰ'εγὼ μιᾶς ἀπόψεως, αὐτό θὰ ἐπακολουθήσῃ, ὡμολόγησεν ὁ Ἰ'αβάν, τὸ ὅποῖον δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα. Σχεδὸν περίπου.

— «Σχεδὸν περίπου» ἐπανέλαβεν ὁ μικρόσωμος. Στ' ἀλήθεια αὐτό εἶνε

περίπου ὥραϊον, ἢ ὄχι, κύριοι; Ἰ'εγὼ θὰ σᾶς πῶ τί θὰ ἐπακολουθήσῃ, καλύτερα «σχεδὸν περίπου» νὰ διαλύσωμεν, φίλε μου. Εἰς τὸ ἐξῆς οὔτε κάρβουνα, οὔτε ἐπιτροπεῖαι, οὔτε ἀπεργίαι, οὔτε Ἰ'οῦσβελτ. Πίεσε αὐτό τὸ κοιμβί. Ἰ'περβαίνει τὰ ὅρια, Ἰ'αβάν. Βέβαια ἐσὺ θὰ εἶσαι ὁ ἐφευρέτης αὐτῆς τῆς ἱστορίας τῶν ἐφημερίδων.

— Ἰ'εμάντεψες πάλιν, εἶπεν ὁ Ἰ'αβάν, ἀλλὰ δὲν ἐμάντευσες ἀκόμη ἀρκετά, ὅπως σοῦ εἶπα, οὔτε ἐγὼ ἔμπορῶ νὰ μαντεύσω ἀρκετά.

Ὁ παχύς ἐγέλασε, ἔβαλε τὰ χέρια εἰς τὴν τσέπην και ἐξήγαγε δέσιμην κλειδίον.

— Πάρτα, εἶπε. Ἰ'μπορῶ πλέον και νὰ σοῦ δόσω τὰ κλειδιά τοῦ γραφείου μου, και τοῦ σπητιοῦ μου ἀκόμη— ἴσως δὲ και μερικῶν ἄλλων ἀπὸ μᾶς.

Μερικοὶ ἐγέλασαν διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην παρατήρησιν.

— Ὅ,τι ἔχω, νὰ γίνῃ δικό σας, εἶπε ὀρμιέως ὁ Ἰ'αβάν ἀν' δὲν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐταιρεία μας θὰ πραγματοποιήσῃ ὅλα αὐτὰ διὰ τὰ ὅποια γελάτε τώρα. Ἀλλὰ δὲν τασσόμεθα κατὰ τῶν φίλων μας. Γιατὶ νὰ μὴ ἐνωθοῦμεν ὅλοι— και ἡνωμένοι νὰ πάρωμεν τὸ κοινόν;

— Ὠραῖα! τώρα ὀμιλεῖ, εἶπε μειδιῶν ὁ παχύς.

— Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἔχω εἰς τὸ συρτάρι μίαν ιδέαν, και ὅτι τὴν ἔχω πρό πολλοῦ, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰ'αβάν. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι πιθανόν νὰ κάμω μερικὰς τρομερὰς μεταβολὰς εἰς τὴν βιομηχανίαν και τὸ ἐμπόριον. Ὅταν μοῦ λέγετε ὅτι αὐτὰ δὲν γίνονται, ὅτι

ἡ ἰδέα μου δὲν ἐφαρμόζεται αἶ, ἐννοεῖται μὲ κάνετε καὶ μιλω. "Ὅχι ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος τῶν λόγων. Ἀλλὰ ἡ Διεθνῆς Κινητικὴ Ἑταιρεία δὲν ἔχει τίποτε κατὰ τῶν φίλων τῆς. Πρέπει ὁμως νὰ πηγαίνω τώρα, εἶπεν ὡς ἐν συμπεράσματι. Πιστῆλθα μόνον διὰ μίαν στιγμὴν. Ἰστέθα τώρα εἰς τὰ προκαταρκτικὰ καὶ ἐργάζομαι νύκτα καὶ ἡμέραν. Ἰσμαι μᾶλλον νέηλυς εἰς τὴν πόλιν σας ἀκόμη. Ἀλλὰ θὰ βλέπω μεθα συχνά.

— Λοιπὸν τὰ κεντρικὰ γραφεῖα θὰ εἶνε ἐδῶ; ἤρώτησεν ὁ παχὺς.

— Ναι, ἡ κυρία ἔδρα μας θὰ εἶνε ἐδῶ ἐπὶ τινὰ χρόνον.

— Τί χαρά! Θὰ σᾶς ἐμφανίζωμαι εἶπε καμμιά φορά εἰς τὸ γραφεῖον γιὰ νὰ μοῦ ὑποδείξετε κανὲν ἐκλεκτὸν εἶδος φιλοσοφικῶν λίθων, ὥστε νὰ μετατρέπω ὅ,τι θέλω εἰς χρυσόν. Κάτω τὸ ἐνοίκιον. Ὁ παχὺς λέγων ταῦτα ἐγέλα ὀλοφύχως.

— ὦ! καλὰ, καλὰ, ἀπήντησεν ὁ Ἰ'αβάν, ἐπίσης γελῶν. Ἀλλὰ ἡ ἐρεῦρεσίς μου δὲν εἶνε τέσον θαυματουργός. Τὸ μόνον θαῦμα εἶνε ὅτι κανεὶς δὲν τὴν ἐσκέφθη προηγουμένως. Τίποτε δὲν εἶνε ἀξιοθαύμαστον, ξέρετε.

— Στὴν πίστι μου, Ἰ'αβάν. Θὰ ἔλθω μαζί σας, ἀνέκραξεν ὁ τελευταῖον ὀμιλήσας, αἴφνης ἀνασηκονόμενος. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον τίποτε παραδοξότερον παρὰ τὰ πράγματα ὅπου συμβαίνουν καθ' ἡμέραν ἐνώπιόν μας. Κύτταξε ἐδῶ.

Ἐξήγαγε ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ γελκίου του δύο τεμάχια κυανοῦ χάρτου καὶ ἐξηκολούθησε.

— «Ἐλισιτήρια διὰ τὴν ἀεροπλοΐαν». Τὰ βλέπετε; Αἶ λοιπὸν βλέπετε ὅτι οἱ

ἄνθρωποι σήμερον κάμνουν πράγματα τὰ ὅποια, δὲν ἐπίστευε κανεὶς πρὸ ὀλίγου καιροῦ ὅτι θὰ τὰ ἐκκμναν. Ἦώρα εἶνε ὅλως εὐκόλον καὶ τὸ κάμνουν. Ἀληθινά, πετοῦν; Σᾶς λέγω, φίλοι, νὰ τὸ σκεφθῆτε καλὰ καλὰ, ὁ κόσμος ὁ σημερινός δὲν εἶνε ὁ αὐτὸς κόσμος τὸν ὅποιον ἐγνώριζαν οἱ μπαμπάδες μας. Καὶ ἀροῦ δὲν εἶνε, τί εἶδους κόσμος θὰ εἶνε αὐτὸς τὸν ὅποιον θὰ γνωρίζουν οἱ υἱοὶ μας;

— Ἀκριβῶς, ἐπένευσεν ὁ Ἰ'αβάν μετ' εὐπροσηγορίας. Παραδείγματος χάριν πηγαίνω τώρα νὰ πάρω τὸ αὐτοκίνητόν μου καὶ νὰ πάω σπῆτι. Κανεὶς δὲν ἐκπλήσσεται διὰ τοῦτο. Τί θὰ ἐλέγαμεν ἐὰν ἐφανταζόμεθα τοιαύτην ταχύτητα, πρὸ δέκα ἢ δώδεκα ἐτῶν; Ταχύτης, κύριοι ταχύτης—καὶ δύναμις! Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅποιος ἔχει αὐτὰ τὰ δύο, ἔχει τὸν κόσμον εἰς τὸ χέρι του. Μὲ νεῦσιν τῆς κεφαλῆς, ἡμινωχελῆ, ἔστρεψε τὰ νῶτα.

— Ναῖρε Καῖσαρ, ἀνευλαβῶς παρετήρησε ἄνθρωπός τις μὲ φαιὸν μύστακα, καθὼς ὁ Ἰ'αβάν ἐξήρχετο.

— Μὲ κάμνει νὰ σκέπτομαι, μολοταῦτα, ἐσχολίασε ὁ παχὺς παραπονούμενος. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀναρριχᾶται. Κτίζει λαμπρὸν μέγαρον, κάπου εἰς τὰ βόρεια μέρη, μοῦ λέγουν. Θὰ εἶχε πολλὰ χρήματα ἢ οἰκογένειά του, μολονότι εἶνε περίεργον. Δὲν τὸν εἶχα ἀκούσῃ ποτὲ εἰμὴ τελευταίως. Ποῖος θὰ τὸ πληρώσῃ αὐτὸ τὸ μέγαρον; Ἴσως φίλοι μου, ἡμεῖς θὰ τὸ πληρώσωμεν!

— Νομίζω θὰ πάω στὸ σπῆτι μου διὰ τὸ γεῦμα ἀπόψε· τρεῖς ἡμέρας ἔχω νὰ πάω, εἶπε χασμώμενος ἕνας ἐκ τῆς

ομάδος. Πίνουμε άλλο ένα; Νά σᾶς πῶ φίλοι μου. Αὐτός ὁ φίλος ὁ Ρ'αβάν μὲ ἔβαλε καὶ ἐμὲ εἰς σκέψεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2

Τὸ ἀπαστράπτον αὐτοκίνητόν τοῦ Ρ'αβάν τὸν ἐπερίμενε. Ὁ σωφὲρ τὸν ἐχαιρέτησεν ὑποκλιθεὶς καὶ μετ' ὀλίγον τὸν ἤλαυνε διὰ μέσου τῶν θορυβωδῶν ὁδῶν καὶ ὁσμῶν τοῦ Σικάγου, διαγκωνιζόμενον μὲ ἀπειραᾶλλαλάμποντα καὶ χυδαία αὐτοκίνητα. Ἰντὸς βραχυτάτου χρόνου ἐφθασεν εἰς τὴν κατοικίαν του. Ἦτο ἡ νέα κατοικία του. Ἦτο μέγαρον κτισθὲν ὑπὸ ἐνὸς τῶν μεγαλητέρων ἀρχιτεκτόνων. Ἰντούτοις ἦτο οἰκοδομὴ εἰδεχθῆς καὶ βάρβαρος ὡς ὅλαι αἱ σχεδιαζόμεναι ὑπὸ τῆς πλουτοκρατικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ὅλα ἦσαν νεότευκτα περὶ τὸ μέγαρον ὅπως ἦτο καὶ ὁ Ρ'αβάν νεότευκτος. Ἐὰ δένδρύλλια δὲν ἦσαν βέβαια ἀκόμη περὶ τῶν ριζῶν των. Ἐὰ δὲ μεγάλα δένδρα τὰ ὁποῖα εἶχαν μεταφυτευθῆ ἀπὸ τὸ πάτριον ἐδαφὸς των ἐφαίνοντο νοσταλγοῦντα εἰς τὸ νέον των περιβάλλον. Ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ρυθμὸς ἦτο κρᾶμα διαφόρων ἐκκεντρικότητων. Ὁ ἀρχιτέκτων εἶχεν ἀπλῶς κάμει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀμοιβὴν του χωρὶς νὰ παραβιάσῃ τὴν συνείδησίν του. Πολλοὶ διαβάται ἐδειχναν διὰ τοῦ ἀντίχειρος τὸ θαυμάσιον αὐτὸ μέγαρον τοῦ τρομεροῦ προέδρου τῆς Διεθνοῦς Κινητικῆς Ἰταρειας, ὁ ὁποῖος καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις ἦτο κάτοχος μυθώδους πλούτου.

Ὁ Ρ'αβάν ἐγνώριζε ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητά των τὸν παρετήρουν. Ἡ ἀξιοπρέπειά του ἦτο πλήρης ὅταν

κατέβη ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητόν του διὰ νὰ εἰσέλθῃ τὴν οἰκίαν του. Οὔτε κἂν ἀντελήφθη τὴν νέαν ὑπόκλισιν τοῦ σωφὲρ. (Ὁ μεγαλοπρεπεῖς διάδρομοι διὰ τῶν ὁποίων διῆλθεν, αἱ ἐπιβάλλουσαι αἰθουσαι, τὰ ἀγάλματα, αἱ στοαί, δὲν τοῦ ἔκαμναν καμμίαν ἐντύπωσιν. Ἰσραίνετο ὡσάν νὰ ἦτο συνειθισμένος παιδιόθεν εἰς τὰ τοιαῦτα. Οὔτε κἂν εἶδε τὸν ὑπηρέτην ὁ ὁποῖος ἔδραμε νὰ λάβῃ τὸ ἐπανωφόρι του καὶ τὸν πῖλον του χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν ἐλάχιστον χαιρετισμὸν ἀπὸ τὸν κύριόν του. Ἰσταμάτησε νὰ κυττάξῃ ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον πρὸς μίαν ἀντικρυνὴν λίμνην, ἡ ὁποία ἦτο ἰδιοκτησία του.

Δὲν ἤκουσε τὸν ἤσυχον βηματισμὸν ὁ ὁποῖος ἐπλησίαζεν ὀπισθεν ἐπὶ τοῦ παχυτάτου τάπητος. Ἦ Λαύρα, ἐδέησε νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ δὲς.

— Λεῖ λοιπὸν τί χαμπάρια — εἶπε στρεφόμενος καὶ ἡμιαναστενάζων.

— Καλά, Γιάννη.

— Ὡραῖο αὐτὸ εἶπε στρέφων τὸν ἀντίχειρα σπασμωδικῶς πρὸς τὴν λίμνην.

— Ἰξοχο, ἀπήντησεν ἡ σύζυγός του, καίτοι ὄχι μὲ μέγαν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸν τόνον τῆς φωνῆς της.

— Ἰξοχο; Δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐξοχώτερον εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν περιοχὴν τοῦ Σικάγου. Βέβαια δὲν ἔχομεν ἐδῶ τὰς καλλονὰς τῆς Νέας Ἰόρκης.—

— Ὡ Γιάννη, μὴ μοῦ ἀναφέρῃς τὴν Νέαν Ἰόρκην—Γιατί;

— Ὡ αὐταὶ αἱ μεγαλοπρέπειαι εἶνε ἀρόρητες. Δὲν θὰ ἤμπορέσω νὰ ἀνθῆξω εἰς μεγαλήτερα, Γιάννη.

— Νὰ ἀνθῆξῃς εἰς μεγαλήτερα;

Να-χώμ! Ακριβῶς αὐτὸ ἐροβούμεν, Λαύρα, πῶς θὰ πῆς. Εἶνε σκληρὸ πρᾶγμα. Κύτταξε τί ἕκαμα γιὰ σέ! Ἴχῳ μεταμορφώσει τὴν ζωὴν σου. Σάν νὰ σέ μετέφερα εἰς ἄλλον πλανήτην. Ὅλα αὐτὰ τὰ λαμπρὰ πράγματα δὲν θὰ τὰ εἶχες χωρὶς ἐμέ. Καὶ ὁμῶς δὲν τὰ χαιρέσαι. Δὲν σοῦ χρησιμεύουν. Ἴγῳ ὁμῶς δὲν τὰ θεωρῶ τὸ ὄριον τῆς φιλοδοξίας μου. Ἰννοῶ νὰ προχωρήσω ψηλά. Ἀπόθες ὅτι ὁ προσεχὴς σταθμὸς μας εἶνε ἡ Νέα Ὑόρκη. Γιατί ὄχι; Ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή μάλιστα. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γυναῖκα μου; Ὡ δὲν θὰ ἠμπορέσω νὰ ἀνθέξω. Νὰ ἀνθέξῃς—μπᾶ, σχεδὸν νομίζω, Λαύρα ὅτι ἐπεθύμεις ἀμέσως νὰ πᾶς νὰ ζήσης εἰς τὸ παλαιὸ μας σπητάκι.

— Τὸ ἐπεθύμουν, Γιάννη, εἴαν ἦτο δυνατόν τὰ πράγματα νὰ ἦσαν ὅπως ἦσαν. Ἀλλὰ βέβαια, ἐσύ δὲν θὰ μπορέσης νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος ἐκεῖ.

— Εὐχαριστημένος; — ἐγὼ — εἰς αὐτὸ τὸ σπητάκι; Θὰ ἔβλεπες τὸν Γιάννη Ἰ'αβάν νεκρὸν καὶ θαμμένον πρῶτα! Ἡὰ ἐπηδοῦσα εἰς αὐτὴν τὴν λίμνην εἴαν ἐπίστευα ὅτι θὰ ἦτο κίνδυνος νὰ πᾶμε καὶ νὰ ζήσωμεν πλέον ὅπως ἐζούσαμεν ἄλλοτε.

— Τὶ νὰ κάνουν ἐκεῖ κάτω. Εἶνε βράδυ τώρα καὶ μαζεύονται ὅλοι σπητι, εἶπεν ἡ Λαύρα ψιθυρίζουσα ὡσάν νὰ ἐρέμβαζε. Αὐτὴ ἡ κατοικία μας ἐδῶ Γιάννη, εἶνε τόσοσ μεγαλοπρεπής, ὥστε δὲν τὴν καταλαμβάνω. Δὲν μοῦ λές, πῶς τὴν ἀπεκτήσαμεν; Τόσα χρόνια ἐργαζόμεθα καὶ τί εἶχαμε; Ὅ,τι καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν ἐκεῖ κάτω. Αὐτὸ μᾶς ἦλθε διὰ μιᾶς. Μέσα σὲ ἕνα χρόνον ἐκέρδισες

τόσα; Καὶ πῶς ἐκτίσθη καὶ ἐτελείωσεν τόσο γρήγορα, πρὶν μετοικήσωμεν ἐνῶ ἀκόμη ἐκατοικούσαμεν εἰς τὸν Ἅγιον Λουδοβίκον— χωρὶς κἂν ἕνας ἀπὸ μᾶς νὰ ἔλθῃ νὰ ἐπιστατήσῃ τοὺς ἐργάτας;

— Τὸ ἕκαμα μὲ χρῆμα, Λαύρα. Ἄμα ἔχεις χρῆμα, ὅ,τι θέλεις γίνεται. Καὶ δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ ἐνεργήσης τίποτε μὲ τὰ χέρια σου. Ἀλλὰ μὴ λές «ἐργάται» — ἦτο ἀρχιτέκτων ὁποῦ ἐκτίσσε αὐτὸ τὸ σπητι.

— Θὰ ἐστοίχισε ῥοβερὰ!

— Ὅχι τόσοσ πολλά. Δὲν ἐπῆγαν ἀκόμη 160,000 δολλάρια μολονότι ἐτέθησαν ἤδη τὰ περισσότερα ἐπιπλα.

— Λιωνίως ἀστειεύεσαι Γιάννη. Δὲν θὰ μοῦ πῆς πῶς ἐκέρδισες ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα;

— Ὅχι ἀκριβῶς. Δὲν βγαίνουν τόσα χρήματα ἀπὸ τὰς μετοχὰς ἐνὸς ἀρχαρίου. Ἴχῳ ἐξοικονομήσει τὰ τρία τέταρτα.

— «Ἐξοικονομήσει;»

— Ναί, ὑποθήκη. Ὁ μισθός μου εἶνε 100,000 δολλάρια τὸ ἔτος, καὶ κερδίζω πολὺ περισσότερα ἐκ πλαγίων. Καταλαμβάνεις, Λαύρα; Ἴθιλα ἕνα σπητι, εἶπε καὶ ἐξέτεινε τὸ χέρι του πάλιν εἰς εὐρυτάτην χειρονομίαν.

— Δὲν εἶνε σάν τὸ σπητάκι μας μὲ τὰ ἐπτὰ δωμάτια.

— Λοιπὸν θέλεις νὰ πᾶς ἐκεῖ; ὦραϊα! Πῶς λοιπὸν νὰ σέ εὐχαριστήσω, ἀροῦ ἔχεις τοιαῦτα αἰσθήματα; Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ποτὲ δὲν εἰσῆλθες εἰς τὸ πνεῦμα μου, Λαύρα. Ποτὲ δὲν μ' ἐβοήθησες. Μόνος μου ἕκαμα τὰ πάντα. Καὶ ὁμῶς κύτταξε τί ἕκαμα ἐντὸς τῶν τελευταίων δύο ἢ τριῶ

έτων.

— Ναι, Γιάννη, τὸ γνωρίζω. Δὲν ἠμπόρεσα ποτὲ νὰ σὲ βοηθήσω.

— Δὲν μὲ ἐβοήθησες! Δὲν μὲ βοήθησες! Δὲν προσπάθησες νὰ βαδίξῃς ἐμπρός. Δὲν ἐπροσπάθησες ποτέ. Λιωνίως μένεις πίσω. Λιωνίως σκέπτεσαι διὰ τὰς ἀτομικὰς σου ἀνέσεις, Λαύρα καὶ αὐτὸ εἶνε ἡ δυσκολία μαζὺ σου. Ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπησχολημένος μὲ μεγάλας ὑποθέσεις, ἐρχόμενος εἰς τὸ σπῆτι τὸ βράδυ κατακουρασμένος, περιμένω μικρὰν ἀρωγὴν. Καὶ ὅμως τί ἀκούω; «Ἴπεθύμουν νὰ ἤμουν εἰς τὸ παλαιὸ μου σπητάκι;» Ὁραῖα. Στοιχηματίζω ἐν ἑκατομμύριον ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Σικάγον ἄλλη γυναῖκα μὲ τοιαῦτα αἰσθήματα. Ἴπρεπε τουλάχιστον νὰ ἔχῃς ὀλίγην εὐγνωμοσύνην, νομίζω ἐγώ.

Περίλυπος διὰ τὴν ἀδικίαν τοῦ βίου, ὁ κ. Γ'αβάν ἐστρεψε τὸ θορυβημένον πρόσωπόν του καὶ ἀνέβλεψεν ἔξω πρὸς τὴν ἀναρθρον ἐκτασιν τοῦ ὕδατος. Ἦ Λαύρα δὲν εἶπε τίποτε ἐκείνην τὴν στιγμὴν διότι ἦτο γυναῖκα μὲ μεγάλην αὐτοκράτησιν. Ἴπι τέλος ἐθεσεν ἀπαλῶς τὴν χεῖρα της ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ συζύγου της.

— Ἰσχύασε Γιάννη, τοῦ εἶπε, ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὴν Νέα Ὠρκὴ ἂν εἶνε γιὰ τὸ καλῆτερο. Γνωρίζεις ὅτι τὰ συμφέροντά σου τὰ προτιμῶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα—Βεβαίως τὸ γνωρίζεις αὐτό, Γιάννη. Δὲν θέλω νὰ σοῦ εἶμαι ἐμπόδιον, οὔτε εἰς τὸ ἐλάχιστον, Γιάννη.

— Ἀλλὰ μοῦ εἶσαι ἐμπόδιον. Μὲ κάμνεις νὰ αἰσθάνωμαι ὡς νὰ μὴ μοῦ συνεμερίζεσο τὰ σχέδιά μου, καὶ ὅτι

ὀπισθοδρομεῖς ἀδιακόπως. Ἴγὼ βαδίξω μὲ μεγάλα βήματα. Εἶμαι ἄνθρωπος προχωρῶν καὶ ἀνατέλλων ἀλλὰ σὺ ἔπρεπε νὰ μοῦ ἦσο σύντροφος. Δὲν εἶνε εὐχάριστον γιὰ ἕνα ἄνθρωπον νὰ αἰσθάνεται ὅτι εἶνε κατὰμονος εἰς τὸν κόσμον!

— Πῶς μπορεῖς καὶ λὲς τέτοια σκληρὰ λόγια, Γιάννη;

Ἄλλ' ὁ Γιάννης δὲν ἀντελήρθη καθόλου τὴν ὀδυνηρὰν ἀγωνίαν τοῦ τότε της.

— Γιὰτὶ δὲν ἐρχεται κόσμος ἐδῶ νὰ σὲ ἐπισκέπτεται; ἤρώτησε. Μονοτονία νευρικὴ βασιλεύει ἐδῶ. Καὶ ξέρεις τί θὰ κοστίσῃ αὐτὸ τὸ σπῆτι ὅσον νὰ συμπληρωθῇ; Ἴσα μὲ ἄλλας 200.000 δολλάρια.

— Γιάννη, ἤρώτησε ἀσθμαίνουσα, ποῦ θὰ τῆς εὐρῆς;

(1) Γ'αβάν ἐστρεψε σείων πρὸς αὐτὴν ἐπιθετικὸν δάκτυλον, καὶ εἶπεν

— Ἴγὼ ἔκαμα, καὶ θὰ κάμω κι' ἄλλαις. Σήμερον μόνον ἔκαμα 60.000 δολλάρια, μὲ μίαν ἀπλῶς στροφὴν τῆς χειρός μου. Σὲ δύο χρόνια μέσα θὰ ἔχω κάμει ὅλην τὴν ἀξίαν τοῦ σπητιοῦ. Ἀμα ἀρχίσῃ τὸ πρᾶγμα, τρέχει. Δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο στὸν κόσμον νὰ αὐξάνῃ ὅσον τὸ χρῆμα. Μεγαλόνει σὰν χιονόσφαιρα—ἐννοεῖται γιὰ μερικὰ ὀλίγα πρόσωπα. Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὀλίγους. Εἶνε πολὺ εὐκολον σήμερα εἰς τὴν Ἀμερικὴν γιὰ ἄνθρώπους μὲ θέλησι.

Τὸ παιγνίδι εἶνε κανονισμένον, καὶ δὲν ἔχουν ἄλλο νὰ κάμουν αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι παρά νὰ καθίσουν νὰ παίξουν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ κάμω ἄλλας 60.000. Καὶ ἀργότερα θὰ ἰδῆς ὅτι

αυτό τό σπῆτι· θά σοῦ φαίνεται πῶς δέν ἀξίζει μισό δολλάριον.

— Καλά, Γιάννη, εἶπεν ἡ Λαύρα, ριπτομένη εἰς μίαν καρέκλαν καί σταυρόνουςα τὰς χεῖρας τῆς ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς. Ἴκαμες πολλά πράγματα γιά μέ, αὐτό εἶνε βέβαιον, περισσότερα παρ' ὅσα εἶχα ἀξίωσι. Ἴγώ δέν ἤμπορῶ νά κάμω πολλά πράγματα μαζύ σου. Ἄλλ' ἄς τ' ἀρήσωμεν αὐτά τώρα, μή σκοτίζεσαι. Σέ ὀλίγο θά εἶνε ἔτοιμον τό θεῖπνο.

Παρῆλθον αἱ ἡμέραι τῶν πενιχρῶν φραγῆτῶν τῶν ὅτε ἡ Λαύρα ἐμαγεύρευε ἐδέσματα προσφιλή μὲν εἰς τὸν Ἰ'αβάν ἀλλά πρόστυχα, τώρα τό μέγαρον ἦτο πλήρες ἐπιτελείων μαγεύρων καί ὑπηρετῶν μέ φράκα, δέν εἶχε δέ πλέον ἀρμοδιότητα ἡ Λαύρα εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς τραπέζης.

— Γιατί, Γιάννη, ἐμεῖς νά ἔχουμε τόσα πολλά, ἐνῶ ἄλλοι ἔχουν τόσον ὀλίγα; τὸν ἠρώτησε περίρροντις μετ' ὀλίγας στιγμάς. Αὐτοὶ οἱ ἄλλοι εἶνε ὅ,τι ἡμεῖθα καί ἐμεῖς ἄλλοτε. Δέν ἐννοῶ. Δέν καταλαμβάνω πῶς τ' ἀξίζουμε μεῖς τόσα. Ἴκει ὅπου ἡμεῖθα πρὶν, οἱ ἄνθρωποι μοχθοῦν διὰ νά ζήσουν ὅπως ἐμόχθουν πάντοτε.

— Δέν τ' ἀξίζω! ἐπανέλαβεν ἀσημαίνων ὁ Ἰ'αβάν, δέν τ' ἀξίζω; Ἄκους ἐκεῖ λόγος καί νά μοῦ τό λέγῃ εἰς τό πρόσωπον! Αἶ λοιπόν, Λαύρα ἤθελα νά σ' ἐρωτήσω ἓνα πρᾶγμα. Ἄν ἐγώ δέν τ' ἀξίζω αὐτά τὰ χρήματα, ποῖος ἄνθρωπος ὑπῆρξε ποτέ ὁ ὅποῖος ν' ἀξίση τὰ χρήματα ὅπου ἔκαμε;

— Μή με παρεξηγεῖς, Γιάννη μου. Ἄπλως ἐξέφρασα ἀπορίαν πῶς μπο-

ρεῖ ἓνας ἄνθρωπος νά βγάξῃ τόσα χρήματα.

— Καλά λοιπόν, νά μὴν ἀποκτήσης τὴν ἔξιν τοῦ ἀπορεῖν.

— Τό ἀγαπῶ τό ωραιότατον αὐτό μέγαρον, καί τὰ θαυμάσια πράγματα ὅπου ἔχει μέσα, εἶπεν ἡ Λαύρα ἀπλῶς περιεργαζομένη τὰ περιστοιχοῦντα αὐτὴν πλούτη. Δέν τό ἀρνοῦμαι, πάντοτε μοῦ ἤρεσαν τὰ καλὰ πράγματα. Μόνον δέν τό ἐφανταζόμην ποτέ ὅτι θά εἶχον κατοικίαν σάν αὐτήν. Ἴ δένδρα ἀπὸ δῶ, τί κιόσκια ἀπ' ἐκεῖ. Καί αὐτὴ ἡ λίμνη εἶνε μαγεία. — Ἀλήθεια μοῦ φαίνεται σάν μυθιστόρημα.

Ἄλλ' ὁ Ἰ'αβάν ἐκύτταξε τριγύρω μὲ δυσηρεστημένην ἔκφρασιν εἰς τό πρόσωπόν του, διότι ἔκρινεν ἀκαλαίσθητον τὴν ὄλην ἐπίπλωσιν καί διακόσμησιν τῆς ἐπαύλεώς του. Ὅπως ὁ ἀρχιτέκτων οὕτω καί ὁ διακοσμητὴς καί ὁ ἐπιπλωτὴς εἶχον λάβη πληρεξουσιότητα ἀπὸ τὸν Ἰ'αβάν καί ἐκάτερος ἔκαμεν ὅτι ἤμπορεσε διὰ νά τὰ θαλασσώσῃ.

— Σάμπως δέν μοῦ φαίνεται ὅπως εἰς ἄλλα μέγαρα ὅπου ἔχω ἰδεῖ, εἶπεν μὲ τόνον παραπόνου. Ἄλλὰ ποῦ νά ἔχῃ καιρὸν κανεῖς νά τὰ ἐπιβλέπῃ ὅλα.

Ἰσηκώθη καί περιεργάσθη τὰ πάντα μὲ ἄκραν ἀποδοκίμασίαν.

— Μοῦ λέγουν, προσέθεσε, ὅτι ὁ Μόργαν ἔχει συλλογὰς εἰς τό μέγαρόν του, καθὼς καί ὅλοι αὐτοὶ οἱ μεγάλοι ἑκατομμυριούχοι. Πρέπει νά ἔχουμε κ' ἐμεῖς ἀπ' αὐτά. Δέν πρέπει νά λεχθῇ ὅτι εἰμεθα κατώτεροι τοῦ Μόργαν ἢ οἰουδήποτε ἄλλου. Ἄν νομίζουν αὐτὰ γιὰ μὲ δέν γνωρίζουν τὸν Ἰωάννην Ἰ'αβάν.

Φρακοφόρος ὑπηρετὴς πλήρης εὐλα-

βείας εισήλθε ν' αναγγείλη τὸ γεῦμα, ἐστάθη δὲ σιωπηλός, ἐνῶ ὁ Ἰ'αβάν καὶ ἡ Λαύρα διήρχοντο. (1) Ἰ'αβάν ἐκάθησε συνωφρυνωμένος καὶ ἐκφράζων κάποιαν παρατήρησιν ἀποδοκιμαστικὴν ὅπως πάντοτε συνείθιζε προσπαθῶν νὰ κρύψῃ τὴν στενοχωρίαν του. Πράγματι δὲν ἐχάρη οὔτε ἐν γεῦμα εἰς αὐτὸ τὸ ἐξάισιον μέγαρον καὶ θὰ ἤσθάνετο πολὺ μεγαλητέραν ἀνεσιν ἐὰν εὕρισκετο μετὰ τὰς χειρὶδας τοῦ ὑποκαμίσου του ἀνασυρμένας παρὰ τὸ πενιχρὸν τραπεζιον τῆς πρώτης κατοικίας των ἀπέχων παρασάγγας ἀπὸ φρακοφόρους εὐλαβεῖς ὑπηρέτας. (2) Ἰ'αβάν ἐρρίγει ὁσάκις ἔστρεψε καὶ ἔβλεπε τὸ ὑπηρετοῦν ἀμύστακον ξόανον μετὰ τὸ ἐπιμελῶς ἐξυρισμένον πρόσωπόν του, ὡς καθολικοῦ ἱερέως.

— Δὲν πίνεις κρασί, Λαύρα, εἶπε, μὴ ὄσας προσοχὴν εἰς τὸν ὑπηρέτην. (3) Ἢ αἱ γυναῖκες τώρα πίνουν, καὶ καπνίζουν μάλιστα. Μετὰ αὐτὸν τὸν χαριεντισμὸν, ἐκένωσε διὰ μιᾶς καταπόσεως τὸ ποτήρι του, ὁ δὲ ὑπηρέτης ἔσπευσε νὰ τὸ γεμίσῃ, ἐξερχόμενος δὲ διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ γεύματος, ἀντήλλαξε βλέμματα θυμηδίας μετὰ τὴν ἀναμένουσαν εἰς τὸν διάδρομον ὑποθαλαμηπόλον, εἰς βᾶρος τοῦ κυρίου τῆς ἐπαύλεως. Βεβαίως δὲν ἦτο εὐδαίμων ἡ οἰκογενειακὴ αὐτῆ ἐστία. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Ἰ'αβάν εἰσήλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχιτέκτων ἐβάπτισεν «βιβλιοθήκην», ἀλλ' ὁ Ἰ'αβάν ἀπεκάλει χρυσοῦν δωμάτιον. (4) Ἡ δὲ Λαύρα ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἰδιαιτέρὰ τῆς δώματα, τὰ ὁποῖα ὁ ἀρχιτέκτων ἐτοποθέτησεν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν χωριστὰ ἀπὸ τὰ δώματα τοῦ συζύγου της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3

Εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον τὰ δύο τρίτα τῶν κατοίκων τῆς σφαιρας ζοῦν εἰς ἓνα περιβάλλον τὸ ὁποῖον δὲν περιγράφεται ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς χυδαίας λέξεως «μπλόφα» τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν κατοίκων ἔχει γνῶσιν τοῦ εἰρημένου γεγονότος. Τὸ ἄλλο ἥμισυ δὲν ἔχει γνῶσιν. Τὰ δύο τρίτα τῆς μπλόφας μὴ δυνάμενα νὰ μαντεύσουν ποῖον ἀπὸ τὰ δύο ἥμισυ τοῦ ἐνὸς τρίτου ἔχει γνῶσιν καὶ ποῖον δὲν ἔχει διατελοῦν εἰς διηνεκῆ ῥόβον ὅτι πιθανὸν νὰ σφάλλουν εἰς τὸν ὑπολογισμὸν αὐτὸν τῶν κλασμάτων, καὶ τοιοῦτοτρόπως ποζάρουν συχνὰ ἐκεῖ ὅπου ἡ πόζα δὲν πιάνει. (5) ψεύτης δὲν ροβεῖται ἄλλο πρᾶγμα τόσον πολὺ ὅσον τὸ ἀληθινὸ πρᾶγμα ἀλλὰ τὸ δυστύχημα τοῦ ψεύτη, ἡ ἀδημονία του, ἡ ἀγωνία του ὅταν ρορῇ τὴν μπλόφαν, ἢ τὸ πρῶσχημα, ἢ τὴν ἀνελικρίνειαν ἢ ὅπως θέλετε νὰ τὸ ὀνομάσετε αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας τὸ δυστύχημά του εἶνε ὅτι δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεται ὁσάκις ἀνακαλύπτεται ἡ πλαστότης του.

(1) Ἰ'αβάν εὕρισκετο πολλάκις εἰς ἀμηχανίαν ἂν ἄραγε τὰ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα τὰ ὁποῖα ἔβλεπεν εἰς τὰς διαφύρους λεωφόρους περιεῖχον τίποτε τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀγορασθῇ διὰ χρήματος. Παραδείγματος χάριν ὅσον ἀφορᾷ ἐκεῖνας τὰς συλλογὰς περὶ τῶν ὁποίων ἤκουσε. Πῶς ἄραγε νὰ διακρίνωνται ἀπὸ ἀντικείμενα ἐπιπλώσεως ὀλιγώτερον περιζήτητα, ἀπαξ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ἦσαν ἀμαθεῖς ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα, ποῖον εἶνε τὸ φάρμακον; Πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ δι-

ορθώση αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν χωρὶς νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀμάθειάν του :

Μίαν πρωΐαν ὁ Ἰ'αβάν εἰς τὸ γραφεῖον ἦτο πάρα πολὺ στενοχωρημένος. Ἦτο μερικοὶ μῆνες ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἰ'ταιρείας, εἶχεν ἤδη μάθει καλὰ τὸν προορισμὸν ὁλοκλήρου τῆς συστοιχίας τῶν ἠλεκτρικῶν κομβίων ἐπὶ τῆς τραπέζης του. Ἀπὸ τὴν νευρικήν του στενοχωρίαν ἐπίεσεν ὅλα τὰ κομβία ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, σκοπεύων νὰ ξεθυμάνῃ μὲ ὀλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐκκράζων εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τὴν πεποίθησιν του ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἦσαν ἀρμόδιοι νὰ διεξαγάγουν τὰ καθήκοντά των εἰς Ἰ'ταιρείαν τοιοῦτου εἴδους, ἀλλὰ δὲν ἦσαν κἀν ἄξιοι νὰ ἐξακολουθοῦν ὑπάρχοντες εἰς τὸν κόσμον. Ἰ'πεφυλάξεν ἐν κομβίον διὰ νὰ τὸ πιέσῃ τελευταῖον — αὐτὸ ὅπου ἦτο ἀπώτατον εἰς τὴν σειρὰν δεξιόθεν — Ἐγνώριζε τί ἐμελλεν ἢ πιέσις τοῦ κομβίου ἐκείνου νὰ ἐμφανίσῃ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ κατὰ συνέπειαν ἦσθάνετο κἀποικν δειλίαν κἀποικον ἐνδοιασμόν, ἀναλογιζόμενος τὸ πρᾶγμα. Ἰ'γνώριζε ὅτι ἦτο εἰς τὸ χέρι του νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐμφάνισιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν του μιᾶς μορφῆς γαληνιαίας καὶ ψυχραίμου, μορφῆς ὑπερτέρας τινὸς κἀπως γυναικός. Ὀλίγοι μῆνες ἤρκεσαν νὰ διδάξουν τὸν Ἰ'αβάν νὰ αἰσθάνεται ἐμπιστοσύνην σέβας καὶ τρόμον πρὸς τὴν γραμματέα του Βιργινίαν Δελαβάρη. Μάλιστα τοῦ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν του αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμήν ὅτι ἴσως ἢ δεσποινὶς Δελαβάρη νὰ ἀνῆκεν εἰς τὸ ἥμισυ ἐκεῖνο τοῦ ἐνός

τρίτου τὸ διακρίνον τὰ πλαστὰ ἀπὸ τὰ γνήσια.

Καίτοι ἡ σκέψις αὐτὴ τὸν ἔκαμε νὰ ριγῆσῃ, ἐντούτοις μαζὺ μὲ αὐτὴν τὴν σκέψιν ἐβάδιζε καὶ μία ἄλλη σκέψις ἡ ὁποία τὸν ἔκαμε νὰ σκιρτήσῃ ἀπὸ συναίσθησιν δυνάμεως. Ἀπλῶς ἀρίνων τὸν δάκτυλόν του νὰ πέσῃ ὁ Ἰωάννης Ἰ'αβάν ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἐνώπιόν του τὴν ἐμφάνισιν ὠραίας νεάνιδος — γυναικός πλήρους θελγῆτρων, γυναικός ὑπερόχων χαρισμάτων. Ἰ'οριψε βλέμμα εἰς τὸν καθρέπτην καὶ ἀντελήφθη φαιᾶς τρίχας εἰς τοὺς κροτάφους του, ἀλλ' ἀνελογίσθη αὐτὸ δὲν ἐλαττόνει τὸ ἀνδρικὸν κάλλος.

Ἰ'ίς ὅλην τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν ὁ Ἰ'αβάν ἦτο αὐστηρῶν ἠθῶν ἄνθρωπος καὶ ἀνδρωθεὶς ἦτο ἀδαῆς πολλῶν πραγμάτων. Ἰ'ώρα ὅμως ἀπροσδόκητός τις θέρμη ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσεται εἰς κἀποίας γωνίας τῆς φύσεώς του. Μὲ τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς του ἐβλεπε νέους κόσμους ἀνοιγομένους ἐνώπιόν του. Ἀλλοτε ὡς πτωχὸς ὑπάλληλος ἐρέμβασζε καὶ διέκρινε μόνον κόσμους ὄνειρων ἐντὸς τῶν ὁποίων ὄνειρώδη τινὰ μορφήν γυναικός ἢ ὁποία ἦτο πραγματικὴ μόνον κατὰ φαντασίαν. Ἀλλὰ τώρα δὲν εἶχε ἄλλο νὰ πράξῃ παρὰ νὰ πιέσῃ τὸ μαργαριτάρινον ἠλεκτρικὸν κομβίον διὰ τοῦ δακτύλου, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἡ μορφή τῶν ὄνειρων του ἐν ὅλη τῆς τῆς πραγματικότητι.

Ἰ'ξέτεινε τὴν χεῖρα εἰς τὸ ἄκρον τῆς σειρᾶς τῶν ἠλεκτρικῶν κομβίων καὶ ἐπίεσεν ἐλαφρῶς. Μετὰ ἐν δευτερόλεπτον ἡ πάγκαλος μορφή ἦτο ἐνώπιόν του, σιγηλὴ, γαληνιαία, χωρὶς κειδίμα, πλήρης ἀξιοπρεπείας.

— Ἴχομεν ἀρκετάς ἐπιστολὰς σήμερον, δεσποινὶς Δελαβάρη, ἠρώτησεν ὁ Ἰ'αβάν, ἢ τὰς προφθάσετε ὅλας;

— Ἰταξινόμησα ἤδη πολλάς καὶ ἀπῆντησα ὄχι ὀλίγας, κύριε Ἰ'αβάν

— Λύξάνουν αἱ ἐργασίαι, αἶ, εἶπεν ὁ Ἰ'αβάν στρεφόμενος πρὸς τὸ γραφεῖον του.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Βιργινίας ἦτο προσηκόντως ἐνθουσιώδης.

— Ἀπὸ παντοῦ μᾶς ζητοῦν πληροφορίας εἶπε. Ἦνε ὄντως θαυμάσιον πόσον αὐξάνει ἡ ἀλληλογραφία. Πρωτοφανῆ δι' ἐμέ. Χρειάζεται καλὴ διοίκησις τοῦ τμήματος. Δὲν ἔκρινε καλὸν νὰ εἶπῃ περισσότερα, ἀλλ' ἐκάθησε παρὰ τὴν τράπεζαν μετὰ τὸ σημειωματάριον καὶ τὸ μολυβδοκόνδυλον ἀνά χειρας, ἐτοίμη ν' ἀρχίσῃ. Ἰξετέλεσε τὸ ἔργον τῆς μετὰ μηχανικὴν εὐστάθειαν καὶ ἔλλειψιν προσωπισμοῦ ὡς νὰ ἦτο ἓνας τροχὸς τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ τῆς Ἰταιρείας· ὁ Ἰ'αβάν εἶχεν ἤδη ἀποκτήσει τὴν ἔξιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ διεξῆγε τὰ πάντα μετὰ μεγίστην ταχύτητα. Μετ' ὀλίγα λεπτά ἡ Βιργινία ἰσταμένη παρὰ τὸ πλευρόν του παρέδιδε τὰ ἐγγράφα πρὸς ὑπογραφήν ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου, διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς παραλαμβάνουσα ἕκαστον ὑπογραφόμενον καὶ τοποθετοῦσα τὴν μακρὰν ταύτην σειρὰν εἰς στήλην ἐγγράφων ἐτοίμην πρὸς διεκπεραίωσιν. Ἦτο τί ὠραῖον ἡ μηχανικὴ εὐχέρεια μετὰ τῆς ὁποίας διεξήγετο ἡ ἐργασία. Ἡ Βιργινία καθ' ὅλον τὸ διάστημα διέμεινε ἐντελῶς ἡρεμὸς καὶ ἀθροῦβητος. Ὁ Ἰ'αβάν δὲν ἦτο ἐντελῶς ἡρεμὸς. Στραφεὶς πρὸς αὐτὴν ἠσθάνθη ἀόριστὰ τινα αἰσθήματα, ὡς νὰ μὴ εἶχε συμπλη-

ρώσει τὴν ἐργασίαν του. Ἦρχισεν ἐπιτέλους λέγων πρὸς αὐτὴν.

— Ἰλέγα, ποῦ λέτε δεσποινὶς Δελαβάρη, ὅτι καθὼς γνωρίζετε εἶμαι ὑπερβολικὰ πολυάσχολος ἄνθρωπος. Ἦνε τόσαι ὑποθέσεις ὥστε δὲν μοῦ μένει καιρὸς διὰ μικρὰ πράγματα ἔξω τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἰταιρείας· τί τὸ θέλετε, δεσποινὶς Δελαβάρη εἶνε εἶδος ζυγοῦ εἶδος δουλείας νὰ εὐρίσκεται κανεὶς σ' ἀνάγκην νὰ διευθύνῃ τόσας ὑποθέσεις.

— Ναί, κύριε Ἰ'αβάν, εἶπεν ἡ Βιργινία μετὰ γλυκύτητα, τὸ καταλαμβάνω πολὺ καλά.

— Παραδείγματος χάριν εἶμαι τόσον καιρὸν εἰς τὸ Σικάγον καὶ δὲν ἔλαβα καιρὸν καὶ νὰ μάθω τὰ ὀνόματα τῶν καλητέρων ἐπιπλωτῶν, διακοσμητῶν καὶ τῶν τοιούτων.

— Ἡ Κυρία Ἰ'αβάν, ἤμποροῦσε νὰ σᾶς ἀναπληρώσῃ εἰς αὐτά, ἂν ἔχῃ καιρὸν.

— Ἡ Κυρία Ἰ'αβάν δυστυχῶς δὲν εἶνε ἄκρας ὑγείας. Ἰσπεῖτα ἔχει συνήθειαν νὰ ἀμελῇ τὰ τοιαῦτα. Ὡστε, ἀφοῦ ἐγὼ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ φροντίζω δι' ὅλα, βλέπετε—

Τὰ φρύδια τῆς, ὀλίγον τι ὑψώθησαν ὅταν ἡ ὁμιλία ἔφθασεν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, ὃ δὲ Ἰ'αβάν ἐξηκολούθησε.

— Ἰσχεπτὸμην ἐπομένως νὰ σᾶς εἶπω μήπως σεῖς—σεῖς—ὄπου—ὄπου ἴσως γνωρίζετε καλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ καταστήματα, ἐννοῶ δηλαδὴ τὰ μουσεῖα.

— ὦ, ναί, πολὺ καλά. Ἀλλὰ δὲν ἀντελήφθη ἀκριβῶς—

— Θέλω νὰ εἶπω ὅτι μοῦ χρειάζονται καλλιτεχνήματα, γιὰ τὸ σπῆτι, ἐννοεῖται.

— Καλλιτεχνήματα, μάλιστα έννοῶ. Ποίου εἶδους ;

— Λί, ὑποθέτω εἰκόνας, βάζα, εἶδη ἐπιπλώσεως.

— Ἴνῶσα κύριε Ἰ'αβάν. Δέν συνεπληρώθη ἡ διακόσμησις καὶ ἐπιπλώσις τοῦ μεγάρου σας, Ἰ'ρεῦστονχῶλ.

— ὦ, γνωρίζετε βλέπω καὶ τὸ ὄνομά του.

— Ὅλος ὁ κόσμος τὸ γνωρίζει κύριε Ἰ'αβάν. Ἴνε ωραιότατον.

— Ἰνπρεπε νὰ εἶνε ωραῖον, ἀπὸ μέσα καὶ ἀπέξω. Ἀλλὰ νὰ εἶμαι σύνταμος. Γνωρίζω ὅτι δέν εἶνε ὀρθόν νὰ ζητῶ ἀπὸ ὑπάλληλον ἢ ὁποῖα λαμβάνει μόνον 10 δολλάρια τὴν ἐβδομάδα, νὰ φροντίσῃ ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς διακοσμήσεως τοῦ μεγάρου μου. Αὐτὸ εἶνε ἐκτὸς τοῦ κύκλου σας, δεσποινίς Δελαβάρη. Ἴν τούτοις

Ἡ Βιργινία ἐκρατήθη ἐγκαίρως καὶ δέν ἀνέφερε τὸ ποσόν τοῦ μισθοῦ τῆς τὸ ὁποῖον πράγματι ἦτο ὄχι 10 ἀλλὰ 150 δολλάρια τὴν ἐβδομάδα. Μόνον ἐρυθριάσασα ὀλίγον εἶπε.

— Βέβαια κύριε Ἰ'αβάν, εἶμαι πρόθυμος νὰ σὰς χρησιμεύσω εἰς ὅ,τι θέλετε. Γνωρίζω καλὰ τὸ Σικάγον, καὶ ἀνἐπιτρέπετε νὰ δαπανήσω μέρος τῶν ὠρῶν μου δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, θὰ τὸ πράξω πολὺ εὐχαρίστως. Ἰ'έχω κάποιαν γνῶσιν αὐτῶν τῶν καλλιτεχνημάτων, διότι μοῦ ἀρέσουν, καίτοι, ἐννοεῖται οὐδέποτε ἤμουν εἰς θέσιν ν' ἀποκτήσω τοιαῦτα.

Ἰ'γέλασεν εἰποῦσα αὐτό, ἀλλ' ἐκρατήθη, ἦτο δὲ τὸ μόνον προσωπικὸν πρᾶγμα τοῦ ὁποίου μέχρι τοῦδε ὑπῆρξεν ἔνοχος. Ἰ'αχέως ὁμως ἐπανῆλθεν

εἰς τὸ ἀπρόσωπον ὕφος καὶ ἐπανέκτησε τὴν πλήρη τῆς γαλήνην.

— Ἰ'μπορεῖτε νὰ ἀριερώσετε ὅλας σας τὰς ὥρας, καὶ προσπαθήσατε νὰ μοῦ εὑρετε καλὰ πράγματα.

— Ἰ'δίως ποίας κατηγορίας πράγματα θέλετε ;

— Πάρετε πορσελάνας διαφόρων εἰδῶν.

— Ἰ'ὅ εἶδη τῆς πορσελάνης εἶνε πολὺ δύσκολα κ. Ἰ'αβάν. Ἰ'εῦρίσκονται ἐφθηνὰ καὶ εὑρίσκονται ἀκριβᾶ. Ἰ'εῦρίσκονται ἄσχημα καὶ εὑρίσκονται ωραῖα. Ἰ'λίγοι τὰ διακρίνουν.

— Ἰ'κλέξατε τὰ κατάλληλα διὰ τὴν κεντρικὴν αἴθουσαν τῆς οἰκίας μου.

— Ποίου ρυθμοῦ εἶνε ὁ χρωματισμός τῆς κύριε Ἰ'αβάν ;

— Ὅπως τὸν ἀπεράσισαν οἱ ἐργολάβοι. Ὅ,τι ἤθελαν ἔκαμαν.

— Ἢὰ τὸ κανονίσω αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰδῶν, ἔχω παρατηρήσει μερικὰ ωραῖα.

— Καὶ εἰς ωραίας τιμὰς ὑποθέτω.

— Λί τιμαὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας, εἶπεν ἡ Βιργινία με ἐμπορικὴν βαθύνοιαν προβαίνουσα εἰς ἀνάλυσιν διαφόρων ἐμπορικῶν δεδομένων.

— Βλέπω ὅτι ἔχετε ἐμπορικὸν νοῦν τὸν ὁποῖον ὀλίγαι γυναῖκες ἤμποροῦν νὰ ἐπιδείξουν. Λοιπὸν θέλω ἀπὸ σὰς ἓνα πρᾶγμα. Νὰ κυττάξετε νὰ μὴ με γελάσουν. Δέν με μέλει τίς θὰ πληρώσω. Ἀλλὰ θέλω νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀποκτήσω πράγματα γνήσια καὶ ἀληθινὰ, νὰ μοῦ τὰ ἐκλέξετε τῆς ἀρεσκείας σας.

Ἢ' ἀπάντησις τῆς Βιργινίας ἦτο τὸσον ἀναλυτικὴ καὶ ἐξηκριβωμένη ὅσο

ἔποψιν τέχνης, χρώματος, γνησιότητος, ἀρχαιότητος, καὶ ἄλλων λεπτοτήτων, ὥστε ὄχι ὁ Ἰ'αβάν, ἀλλὰ καὶ πεπειραμένος τεχνοκρίτης ἤμποροῦσε νὰ μείνῃ ἐκθαμβος. Ἰνίστε ὁ Ἰ'αβάν ἀκούων ἀριθμούς οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ὀμιλίαν τῆς Βιργινίας ἀνεφέροντο εἰς ἔτη καὶ ἐποχὰς τῆς τε ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἱστορίας περιέπιπτεν εἰς τὸ λάθος νὰ νομίζῃ ὅτι τοῦ ὠμίλει περὶ τιμῶν καὶ ἀξιών, ἀλλ' ἡ Βιργινία λεπτῶς διορθόνουσα τὸ λάθος του οὐδέποτε ἐμειδίασε ποσῶς. (1) Ἡ δὲ Ἰ'αβάν μὲ χαρακτηριστικὴν εὐστροφίαν ἀπέδιδε τὸ λάθος εἰς αὐτὴν ἢ ὁποῖα ταπεινοφρῶνως τὸ ἀπέδιδεν εἰς τὴν μεγάλην τῆς ἀμάθειαν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τέχνης καὶ ἱστορίας, κατέληγεν ὁμως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἔχει ἰδίως μελετήσει τὰς πορσελάννας τῆς Κίνας καὶ ὅτι ἐπεθύμει νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν γνῶσιν τῆς ὑπὲρ οἰουδήποτε θέλοντος ν' ἀγοράσῃ. Ἰοιαῦται πορσελάναι συνήθως τιμῶνται 2,000 δολάρια τὸ κομμάτι.

Ὁ Ἰ'αβάν ἀκούσας τοιοῦτον τίμημα μιᾶς πορσελάνης δὲν ἔδειξε καμμίαν ἀλλοίωσιν εἰς τὸ πρόσωπόν του, ἀλλ' ἀπλῶς ἐνευσε.

— Ἰὸ πᾶν, εἶπε, εἶνε νὰ μὴ γίνῃ λάθος εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ πολὺ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ φροντίσετε αὔριον καὶ μοῦ ἐπιτύχετε τέσσαρα ἢ πέντε κομμάτια ἀπὸ τὰ καλῆτερα.

— Δι' ἔν πρᾶγμα νὰ εἴσθε ὑπερβαίβαιος, κύριε Ἰ'αβάν, ὅτι τὰ κομμάτια τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς ἀγοράσω θὰ εἶνε ἀληθινὰ καὶ γνήσια, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ κυνηγοῦν ὅσοι κάμνουν συλλογὰς.

— Πολὺ καλὰ δεσποινὶς Δελαβέρη,

θὰ μοῦ οἰκονομήσετε μέγα μέρος τοῦ καιροῦ μου ἐὰν φροντίσετε δι' αὐτὴν τὴν ἀγοράν. Ἰώρα ἐν ἄλλο ζήτημα. Καθὼς σᾶς εἶπα ἡ κυρία Ἰ'αβάν εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσθενής, θέλω νὰ τῆς κάμω ἓνα δῶρον τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων τῆς. Κανένα δακτυλίδι, κανέν περιδέραιον μὲ πολυτίμους λίθους. Ἰμπορεῖτε νὰ φροντίσετε νὰ μοῦ εὑρετε τιποτε καλὸν πρᾶγμα ὅσονδῆποτε μεγάλης ἀξίας; Ἰγὼ δυστυχῶς, δὲν θὰ ἠμπορέσω νὰ λάβω καιρὸν νὰ λείψω ἀπὸ τὸ γραφεῖον καθόλου.

— Πολὺ εὐχαρίστως κύριε Ἰ'αβάν, ἂν δὲν μὲ χρειάζεσθε εἰς τὸ γραφεῖον.

(1) Ἰ'αβάν ἐνευσε δηλώσας ὅτι δὲν εἶχε τίποτε ἄλλο νὰ εἶπῃ καὶ ἡ Βιργινία ἐξηλθεν ἡσύχως, ἀπροσώπως, καὶ ἐγένεν ἀφαντος ἐνῶ ὁ Ἰ'αβάν εἶχε τὰ βλέμματά του ἐστραμμένα πρὸς τὸ κενὸν τὸ ὁποῖον ἀρῆκεν ἢ ἐξαφανισθεῖσα μορφή.

Μίαν ὥραν βραδύτερον ὁ ἀδαμαντοπώλης εἰσήγετο ὑπὸ τῆς Βιργινίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἰ'αβάν. Ἰικπαγλος πλοῦτος πολυτίμων λίθων ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ γραφείου, καὶ ὁ Ἰ'αβάν μὲ ἀδιαφορίαν ψαύων καὶ θωπεύων τὰ παντοῖα τιμαλρῆ κοσμήματα, τῶν ὁποίων ἡ λάμψις ὄχι μόνον ἀντηνάκλα εἰς τὸ δωμάτιον καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Ἰ'αβάν, ἀλλὰ ἐντὸς αὐτῆς τῆς ψυχῆς του, τὴν ὁποῖαν ἔκαμνον νὰ σκιρτᾷ ἀπὸ ἀγαλλίασιν. Ἰοιαύτη εἶνε ἡ δύναμις τῶν πολυτίμων λίθων. (1) Ἰ'αβάν ἐπίεσε τὸ ἀκρινὸ κομδί καὶ ἡ Βιργινία ἐνεφανίσθη. Ἢ μυχιολογικὴ δύναμις τῶν ἀδαμάντων ἐπέδρασε καὶ ἐπ' αὐτῆς διότι μόλις εἶδε τὰ ἐξαισια ἐκεῖνα κοσμήματα μετὰ δυσκολίας ἐκράτει τὰ αἰσθήματά της.

— Ίκλέξατε τίποτε διὰ τὴν κυρίαν Ρ'αβάν, δεσποινὶς Δελαβάρη.

Ἡ Βιργινία ἐξέλεξε ἐν περιδέραιον μὲ σμαράγδους καὶ ἐν δακτυλίδιον μὲ ἀδάμαντας.

— Πόσον; ἠρώτησεν ὁ Ρ'αβάν στρεφόμενος πρὸς τὸν ἀδάμαντοπώλην.

— Τὰ δύο θὰ σᾶς στοιχίσουν 28,000 δολλάρια, ἀπάντησεν σοβαρῶς καὶ ἀπροσώπως.

— Δεσποινὶς Δελαβάρη, εἶπεν ὁ Ρ'αβάν, ἐξάγων ἀπὸ τὴν τσέπην του τὸ ἰδιαιτέρον αὐτοῦ βιβλίον τραπεζητικῶν ἐπιταγῶν, σᾶς παρακαλῶ γράψετε ἐν τσέκ διὰ τὸ ποσὸν αὐτό, καὶ μοῦ τὸ φέρετε νὰ τὸ ὑπογράψω. Συγχρόνως εἰδοποιήσατε νὰ εἶνε ἔτοιμον τὸ αὐτοκίνητόν μου εἰς τὴν πόρταν.

Ἰπιστρέψας εἰς τὸ μέγαρόν του τὸ ἑσπέρας πλήρης ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς μεγαλοφυΐας του, ἔθεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς του τὰ τιμαλρῆ κοσμήματα ἴδὼν παρετήρει ἐκθαμβος καὶ τρέμουσα διὰ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ὁποίους ἐκράτει.

— Αἶ λοιπὸν οὔτε εὐχαριστῶ. Δικὰ σου εἶνε. Ἰάφερα γιὰ σέ νὰ τὰ φορῆς.

— Γιάννη, πῶς εἶνε δυνατόν; Ἰγὼ νὰ φορῶ τέτοια πράγματα!

Ἡ Ρ'αβάν ἔκαμε χειρονομίαν ἀπελπισίας καὶ εἶπε.

— Πάλιν τὰ ἴδια, Λαύρα, δὲν ἔμπορεῖς νὰ μὲ παρακολουθήσης, ἔτελείωσε.

— Μὰ Γιάννη! Ἰγὼ δὲν εἰξεύρω ν' ἀξίζω νὰ φορῶ τέτοια πολυτελῆ στολίδια.

Ἰπίπειτα—Πῶς νὰ τὰ φορῶ— Ἰῖνε

δυνατόν; Προβάμαι. Καὶ δὲν μοῦ ταιριάζουν.

— Ὀφείλεις νὰ τὰ φορῆς. Πρέπει νὰ κρατήσω τὴν θέσιν μου. Θὰ φαινώμεθα ἔς τὸ κόσμον ἀπὸ καυμιὰ φορά. Σὲ θεάτρα, σὲ χοροὺς σὲ τέτοια. Λαίπὸν ὁ κόσμος πρέπει νὰ καταλάβῃ ὅτι ἔχομεν περιωπὴν.

— Μὰ Γιάννη, πῶς νὰ τὰ φορέσω ἐγὼ αὐτά; Δὲν πάει. Ἰὸ πρόσωπόν μου εἶνε κοινόν. Δὲν ἔχει τὸ ἀνάλογον κάλλος.

— Δὲν ἔχει νὰ κάμῃ αὐτό. Ξέρεις τί κοστίζουν;

— Μὰ βέβαια πρέπει νὰ κοστίζουν πολὺ. Ἰσως καὶ χίλια δολλάρια, δὲν εἶνε καθόλου παράδοξον. Καθένας τὸ βλέπει εἶν' ἀκριβὸν πράγματι. Δὲν πιστεύω νὰ εἶπα πολλὰ, χίλια.

— «Χίλια»! ἀνέκραξεν στενάζων ὁ Ρ'αβάν. Λαύρα ἐπλήρωσα εἰκοσιὸκτὼ χιλιάδες δολλάρια γι' αὐτὰ ποῦ κρατεῖς ἔς τὰ χέρια σου.

Ἡ Λαύρα ἐτινάχθη ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν της καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα της ψιθυρίσασα.

— Ἰάρτα πίσω! Δὲν εἶνε δίκαιον, δὲν εἶνε ὀρθόν.

Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀπόγνωσις ἔλαμψαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ἡ δὲ Λαύρα ἦτο ἀξιολύπητον θέαμα τίσσην ἀγωνίαν ἐξέφραζε ὁ τόνος μὲ τὸν ὁποῖον ἐναγκαλιζομένη τὸν Ρ'αβάν, ὄχι διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν ἱκετεύσῃ εἶπε κυττάζουσα κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του.

— ὦ, Γιάννη, Γιάννη.